

datkowe zajęcie zarobkowe bez uzyskania zgody, o której mowa w § 19.

§ 24. 1. Osoba, która pobierała stypendium naukowe i w ciągu dwóch lat od daty zaprzestania pobierania tego stypendium nie przystąpiła do obrony pracy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego albo której stypendium naukowe zostało cofnięte ze względu na brak dostatecznych postępów w pracy naukowej, obowiązana jest do zwrotu całej kwoty pobranego stypendium naukowego.

2. Kierownik zakładu pracy przyznającego stypendium naukowe, po uprzednim rozpatrzeniu wyjaśnień osoby zobowiązanej do zwrotu całej kwoty stypendium naukowego, może podjąć decyzję o obniżeniu tej kwoty do połowy.

3. Osoby, które pobierały stypendium naukowe i z którymi przed przystąpieniem do obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego został rozwiązany stosunek pracy, zobowiązane są do zwrotu całej kwoty pobranego stypendium, w ciągu 6 miesięcy od daty rozwiązania stosunku pracy. Do osób tych nie ma zastosowania przepis ust. 2.

§ 25. 1. Do uczestników odbywających studia doktoranckie w dniu wejścia w życie rozporządzenia stosuje się odpowiednio przepisy § 12.

2. Osobom, które odbywały studia doktoranckie na podstawie dotychczasowych przepisów i ukończyły je po dniu 12 sierpnia 1985 r., okres odbywania studiów dokto-

ranckich zalicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

§ 26. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ministrze, rozumie się przez to również kierownika centralnego organu administracji państwowej, sprawującego nadzór nad działalnością szkoły wyższej lub instytutu naukowo-badawczego.

§ 27. Zasady odbywania studiów doktoranckich w Polsce przez osoby nie będące obywatelami polskimi regulują odrębne przepisy.

§ 28. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 17 grudnia 1976 r. w sprawie studiów doktoranckich (Dz. U. Nr 41, poz. 243, z 1980 r. Nr 26, poz. 109, z 1983 r. Nr 10, poz. 53 i z 1984 r. Nr 24, poz. 123),
- 2) rozporządzenie Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 29 stycznia 1982 r. w sprawie zasad przyznawania stypendiów naukowych oraz praw i obowiązków osób pobierających te stypendia (Dz. U. Nr 5, poz. 43).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 12 ust. 1, 3 i 4, który wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: *B. Miśkiewicz*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 16 lipca 1986 r.

w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373, z 1951 r. Nr 1, poz. 4, z 1972 r. Nr 49, poz. 317, z 1974 r. Nr 22, poz. 131, z 1975 r. Nr 17, poz. 94-i z 1984 r. Nr 25, poz. 126) oraz w związku z pkt 1 części A załącznika nr 2 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zakładach utylizacyjnych — rozumie się przez to państwowe przedsiębiorstwa przemysłu paszowego i utylizacyjnego oraz inne jednostki gospodarki społecznej i nie społecznej przerabiające zwłoki zwierzęce,

- 2) punktach zbiórki — rozumie się przez to punkty zbiorcze zwłok zwierzęcych prowadzone przez zakłady utylizacyjne,
- 3) zbieraczach — rozumie się przez to osoby fizyczne zajmujące się zbieraniem zwłok zwierzęcych,
- 4) zwłokach zwierzęcych — rozumie się przez to zwierzęta padłe lub zabite nie w celu spożycia,
- 5) terenowym organie administracji państwowej — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego,
- 6) terenowym organie weterynarii — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego.

§ 2. 1. Wprowadza się obowiązek zgłaszania do zakładów utylizacyjnych, punktów zbiórki lub zbieraczy, zwanych dalej „jednostkami przyjmującymi zgłoszenia”, następujących zwłok zwierzęcych:

- 1) pojedynczych sztuk koni, bydła, świń, owiec, kóz i innych zwierząt, jeżeli ich ciężar przekracza 20 kg,

- 2) większej liczby zwierząt, bez względu na gatunek, jeżeli ich łączny ciężar przekracza 20 kg,
- 3) zwierząt, niezależnie od ciężaru, padłych lub zabitych w zakładach leczniczych dla zwierząt i przedsiębiorstwach komunalnych.

2. Obowiązek zgłaszania zwłok, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy zwłok zwierzęcych, znajdujących się w ogrodach zoologicznych, z wyjątkiem wypadków, gdy z powodu zaraźliwych chorób zwierzęcych zwierzęta padły lub zostały zabite nie w celu spożycia.

§ 3. 1. Obowiązek zgłaszania zwłok zwierzęcych ciąży na:

- 1) posiadaczowi zwierzęcia,
- 2) posiadaczowi gruntu lub pomieszczenia, w którym znajdują się zwłoki zwierzęce,
- 3) jednostce organizacyjnej sprawującej nadzór nad drogą, na której znajdują się zwłoki zwierzęce.

2. W zgłoszeniu zwłok zwierzęcych, zwanym dalej „zgłoszeniem”, należy podać:

- 1) gatunek zwierzęcia,
- 2) przypuszczalny ciężar zwłok zwierzęcych,
- 3) nazwisko, imię i adres posiadacza zwierzęcia, jeżeli dane te są znane zgłaszającemu,
- 4) miejsce, w którym znajdują się zwłoki zwierzęce,
- 5) przypuszczalną przyczynę padnięcia lub zabicia zwierzęcia, w tym objawy choroby, jeżeli dane te są znane zgłaszającemu,
- 6) nazwisko i imię oraz adres zgłaszającego,
- 7) datę i godzinę zgłoszenia.

§ 4. 1. Osoby i jednostki organizacyjne, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, są obowiązane niezwłocznie, najpóźniej w ciągu 24 godzin od padnięcia lub zabicia zwierzęcia nie w celu spożycia albo od chwili wykrycia jego zwłok, dokonać zgłoszenia ustnie, telefonicznie, telegraficznie lub przez posłańca jednostce przyjmującej zgłoszenia.

2. W razie trudności w dokonaniu zgłoszenia wskutek braku łączności z jednostką przyjmującą zgłoszenia lub z innych przyczyn, osoby lub jednostki organizacyjne, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, powinny dokonać zgłoszenia terenowemu organowi administracji państwowej; organ ten jest obowiązany przekazać je niezwłocznie jednostce przyjmującej zgłoszenia.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia niewykonania obowiązku zgłoszenia w terminie, o którym mowa w § 4 ust. 1, terenowy organ administracji państwowej jest obowiązany zapewnić unieszkodliwienie zwłok zwierzęcych, z zachowaniem wymagań określonych przepisami sanitarnymi i weterynaryjnymi.

2. Koszty unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych ponosi osoba lub jednostka organizacyjna, która nie dopełniła obowiązku zgłoszenia.

3. Wysokość kosztów unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych ustala w drodze decyzji terenowy organ administracji państwowej.

4. W razie nieuiszczenia kosztów unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych, podlegają one ściąganiu na zasadach i w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 6. 1. Jednostki przyjmujące zgłoszenia są obowiązane przyjąć zgłoszenie oraz wpisać je do rejestru zgłoszeń zwłok zwierzęcych, prowadzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Adresy i telefony jednostek przyjmujących zgłoszenia powinny być podane do wiadomości publicznej w sposób przyjęty w danej miejscowości.

3. W razie podejrzenia, że zwłoki zwierzęce są zwłokami zwierząt padłych lub zabitych z powodu zaraźliwych chorób zwierzęcych, jednostki przyjmujące zgłoszenia są obowiązane zawiadomić o tym terenowy organ weterynarii, który określi sposób postępowania z tymi zwłokami.

§ 7. Osoby i jednostki organizacyjne zgłaszające zwłoki zwierzęce są obowiązane zabezpieczyć zwłoki w taki sposób, aby pozostawały w stanie nienaruszonym do czasu odbioru określonego w § 8 ust. 1, oraz udzielić pomocy w załadunku tych zwłok.

§ 8. 1. Jednostki przyjmujące zgłoszenia są obowiązane do odbioru zgłoszonych zwłok zwierzęcych:

- 1) w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 20 grudnia — nie później niż w ciągu 24 godzin,
- 2) w okresie od dnia 21 grudnia do dnia 31 marca — nie później niż w ciągu 48 godzin — od chwili przyjęcia zgłoszenia.

2. Odbiór zwłok zwierzęcych następuje za pokwitowaniem sporządzonym na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 9. 1. W razie nieodebrania zwłok zwierzęcych w terminie określonym w § 8 ust. 1, osoba lub jednostka organizacyjna, która dokonała zgłoszenia, obowiązana jest zawiadomić terenowy organ administracji państwowej o nieodebraniu tych zwłok.

2. Terenowy organ administracji państwowej obowiązany jest zapewnić unieszkodliwienie zgłoszonych i nie odebranych zwłok zwierzęcych, z zachowaniem wymagań określonych przepisami sanitarnymi i weterynaryjnymi.

3. Koszty unieszkodliwienia zwłok zwierzęcych ponosi jednostka przyjmująca zgłoszenia, która nie dopełniła obowiązku odbioru.

4. Przepisy § 5 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. W razie gdy zwłoki zwierzęce znajdują się w miejscu niedostępnym dla dojazdu środka przewozowego jednostek obowiązanych do odbioru tych zwłok, osoby lub jednostki organizacyjne, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, powinny dostarczyć zwłoki zwierzęce do najbliższego miejsca, do którego może dojechać środek przewozowy.

2. Jeżeli w wypadku określonym w ust. 1 osoby lub jednostki organizacyjne nie mogą dostarczyć zwłok zwierzęcych do najbliższego miejsca, do którego może dojechać środek przewozowy, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym terenowy organ administracji państwowej, który zapewni dostarczenie zwłok do takiego miejsca.

§ 11. Osoby lub jednostki organizacyjne, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, mogą dostarczać zwłoki zwierzęce do zakładów utylizacyjnych, punktów zbiorczych i zbieraczy własnym środkiem przewozowym, z zachowa-

niem wymagań określonych przepisami sanitarnymi i weterynaryjnymi.

§ 12. 1. Za zgłoszone zwłoki zwierzęce właściciel otrzymuje zapłatę odpowiadającą cenie zwłok.

2. Podmiotom, o których mowa w § 4, 7, 10 i 11, zakład utylizacyjny zwraca poniesione koszty: zgłoszenia zwłok zwierzęcych, zabezpieczenia ich do czasu odbioru, pomocy w załadunku zwłok oraz ich dostarczenia do zakładu.

§ 13. 1. Zakłady utylizacyjne i punkty zbiórki mogą sprzedawać części zwłok zwierzęcych na karmę mięsną dla zwierząt.

2. Na karmę mięsną dla zwierząt mogą być sprzedawane tylko części zwłok zwierzęcych zbadane i uznane za nadające się na karmę przez lekarza weterynarii działającego z upoważnienia terenowego organu weterynarii.

3. Rozbiór zwłok zwierzęcych i sprzedaż części zwłok nadających się na karmę dla zwierząt może odbywać się, tylko w zakładach utylizacyjnych lub punktach zbiórki odpowiadających wymaganiom technicznym oraz przepisom sanitarnym i weterynaryjnym.

4. Zezwolenia na prowadzenie zbiórki zwłok zwierzęcych oraz na prowadzenie sprzedaży karmy mięsnej pochodzącej z tych zwłok przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej wydaje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia wojewódzkiego, na wniosek ubiegającego się o zezwolenie. Zezwolenie wydaje się po stwierdzeniu przez terenowy organ weterynarii i organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, że obiekt, w którym działalność będzie prowadzona, odpowiada wymaganiom, o których mowa w ust. 3, oraz po zasięgnięciu opinii właściwego państwowego rejonowego przedsiębiorstwa przemysłu paszowego i utylizacyjnego.

§ 14. 1. Przewóz zwłok zwierzęcych lub karmy mięsnej dla zwierząt powinien odbywać się w taki sposób,

aby zwłoki zwierzęce lub ich części nie przedostawały się poza środek przewozowy.

2. Środek przewozowy używany do przewozu zwłok zwierzęcych powinien być odpowiednio obudowany, a po dokonaniu przewozu — każdorazowo odkażony.

3. Zwłoki zwierzęce w stanie nienaruszonym mogą być wyjątkowo przewożone środkami przewozowymi nie obudowanymi, pod warunkiem że zostaną szczelnie przykryte i zabezpieczone przed wyciekami.

§ 15. 1. Nadzór weterynaryjny nad zakładami utylizacyjnymi, punktami zbiórki i zbieraczami sprawuje terenowy organ weterynarii, a nadzór sanitarny — Państwowa Inspekcja Sanitarna.

2. W celu zabezpieczenia przed rozprzestrzenieniem zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz innych zakażeń w ramach nadzoru weterynaryjnego terenowy organ weterynarii dokonuje kontroli obiektów i środków transportowych zakładów utylizacyjnych i punktów zbiórki oraz zwłok zwierzęcych i surowców pochodzących z tych zwłok.

3. Koszty nadzoru weterynaryjnego ponoszą zakłady utylizacyjne.

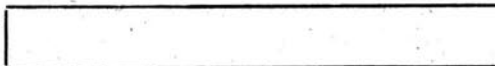
§ 16. W zakresie uregulowanym w rozporządzeniu traci moc zarządzenie Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 18 stycznia 1960 r. w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych (Monitor Polski Nr 11, poz. 51, z 1961 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 29, poz. 144, z 1963 r. Nr 3, poz. 11, z 1966 r. Nr 2, poz. 19, z 1968 r. Nr 11, poz. 72 oraz z 1969 r. Nr 1, poz. 6).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: S. Zięba

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 16 lipca 1986 r. (poz. 139)

REJESTR ZGŁOSZEŃ ZWŁOK ZWIERZĘCYCH

Miejsce pieczęci jednostki prowadzącej rejestr

Stron numerowanych

Rozpoczęto dnia

Zakończono dnia

Uwagi:

Rejestr należy prowadzić bieżąco, to znaczy w kolejności zgłaszania, odbierania i dalszego postępowania.

Poprawki do rejestru mogą być wnoszone, z tym że należy wpisać datę wniesienia poprawki i złożyć podpis.

Zwłoki zwierząt dużych należy zapisywać osobno przy zgłoszeniu.

Zwłoki zwierząt drobnych, jak prosięta, oraz części zwłok zwierzęcych można zapisywać partiami według jednorazowego zgłoszenia.

Nazwisko, imię i adres zgłaszającego, jeśli nie jest posiadaczem, należy wpisywać w rubryce 16 „Uwagi”.

(strony nieparzyste rejestru zgłoszeń zwłok zwierzęcych)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
I.p. zgłoszenia	Data i godzina zgłoszenia	Nazwisko, imię i adres posiadacza zwłok	Rodzaj zwłok (gatunek zwierzęcia, płęć, maść, znaki szczególne, waga w kg, uszkodzenia itp.)	Miejsce znajdowania się zwłok	Data i godzina odbioru zwłok	Data i numer wydane go pokwitowania odbioru	Przyczynny nieodebrania zwłok	Objawy choroby bądź przychylna padnięcia zwierzęcia według wywiadu lub na podstawie sekcji zwłok	Data sekcji	Wynik sekcji (ocena lekarza weterynarii i podpis lekarza weterynarii)	Odbiorca lub przeznaczenie zwłok (zakład utylizacyjny, grzebowisko, ferma zwierząt futerkowych, ogród zoologiczny itp.)	Numer pokwitowania odbioru zwłok (protokół zakopania, zezwolenia na sprzedaż)	Data odbioru	Ciężar w kg	Waga

(strony parzyste rejestru zgłoszeń zwłok zwierzęcych)

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 16 lipca 1986 r. (poz. 139)

WZÓR POKWITOWANIA ODBIORU ZWŁOK ZWIERZĘCYCH

Zakład n.p.	Pokwitowanie odbioru zwłok zwierzęcych	Seria i nr dokumentu	Osoba dostarczająca zwłoki				
Miejsce odbioru	Nazwisko i imię odbierającego		Nazwisko				
Data odbioru	Środek transportu		Imię				
	(nazwa)	(numer)	Miejscowość				
			Poczta				
			Gmina				
			Województwo				
Lp.	Przedmiot odbioru	Bliższe określenie (np. maść, wiek)	Ilość sztuk	Jednostka miary	Ilość	Cena za szt./kg/km.	Wartość
1	2	3	4	5	6	7	8
1				kg			
2				kg			
3	Za zgłoszenie zwłok według załączonego dowodu			x	x	x	
4	Za dostarczenie zwłok przez właściciela lub osobę upoważnioną			km			
5	R a z e m			x	x	x	
<p>Stan skóry: dobry, lekkie nagnicie, silne nagnicie, odparzenie, bez ogona, bez grzywy, inne uszkodzenia (właściwe podkreślić).</p>							
Podpis dostarczającego		Masa szacunkowa sztuk dużych			Podpis wystawiającego dowód		
		kg	kg				
		(według dostarczającego)	(według odbierającego)				
		Należność w kwocie zł					
		(słownie zł					
		otrzymałem					
		(data)	(podpis dostarczającego zwłoki)				
Magazyn z.u. przyjął		Sprawdzono pod względem merytorycznym			Sprawdzono pod względem formalnym i rachunkowym		
(data)	(nr Pz)	(podpis)	(data)	(podpis)	(data)	(podpis)	